

La Impaciència
COMPANYIADSTEATRE

IGUANA
TEATRE

113 i l'habitació 113

Luca Bonadei, Jordi Cumellas, Rodo Gener, Salvador Oliva.
de Joan Carles Bellviure
Dirigida per
Carles
Molinet

Disseny gràfic: Rodo Gener

SINOPSI

Un vodevil excèntric. Una excèntrica habitació d'un hotel especial. L'especialització de la rellotgeria obri un camí incert. La incertesa acompanya a un client solitari que porta amb ell la possibilitat d'acabar amb un règim totalitari. El client es diu Z, casualment com la darrera lletra de l'abecedari, com la darrera oportunitat del canvi. El canvi és el somriure. El somriure és la revolució i el riure la llibertat.

La reina Amigail sempre hi és present i, com molt bé va dir Ramon Llull, «la reina sumris e feu-lí molt bell semblant».

El somriure és la revolució, el riure la llibertat

ELS PERSONATGES

Z:

Un home que arriba de Sebastopol.

Blanch:

Director de l'Hotel Royal.

Strinberg:

Encarregat dels serveis de l'Hotel Royal.

Walter:

Cambrer de l'Hotel Royal.

La Reina Amigail:

Reina de Dinamarca.

LA CRÍTICA HA DIT

«¿No dicen que es más difícil hacer reír que llorar? Pues lo consiguen. Desternillante. Personajes clavados y una trama sin desvíos.»

«[...] constituye, en definitiva, una comedia desmadrada, enloquecida y teñida de absurdo.»

«[...] este montaje dispone de un cuarteto excepcional [...]»

«Diu el programa de mà que "el somriure és la revolució i el riure és la llibertat", per tant no hi ha dubte que el públic ahir es va sentir una mica més lliure [...]»

«A Z i l'habitació 113 res no fa olor de podrit, al contrari, tot és fresc [...] espectacle original, imaginatiu i respectuós amb totes les referències no difícils de reconèixer [...]»

FOTOS

promo https://www.youtube.com/watch?v=b8_qSxQzFac
video <https://www.youtube.com/watch?v=0ayTwCox3rE>

FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA

AUTOR

Joan Carles Bellviure

INTÈRPRETS:

Luca Bonadei
Jordi Cumellas
Rodo Gener
Salvador Oliva

IL·LUMINACIÓ

Joan Borràs

AMBIENTS SONORS

Xavier Núñez

ESCENOGRAFIA I VESTUARI

Iguana Teatre / La Impaciència

DIRECCIÓ

Carles Molinet

CONFECCIÓ VESTUARI

Antònia Fuster

TÈCNIC DE LLUMS I SO

Joan Borràs

REPORTATGE FOTOGRÀFIC

Àngel Romaguera

REPORTATGE VIDEOGRÀFIC

Cinètica

DISSENY GRÀFIC

Rodo Gener

PROMOCIÓ I COMUNICACIÓ

Salvador Oliva
Naiara Yerobi
Mar Gallent

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Xavier Núñez

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Jordi Banal

Agraïments: Miquel Àngel Joan

L'AUTOR

JOAN CARLES BELLVIURE

Joan-Carles Bellviure va néixer a Vinaròs (el Baix Maestrat) el 1963. Diplomàtic per l'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq de París (1994), ciutat on resideix habitualment i on fa feina com actor i director a la companyia Théâtre Jaquerie. Pel que fa a la seva activitat teatral va ser un dels fundadors, el 1985, del grup Iguana Teatre de Palma de Mallorca i, com a director, col·laborà en diversos espectacles.

És professor d'anàlisi del moviment i clown a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears (Esadib).

Pel que fa a les obres de creació, el seu treball s'ha centrat en l'escriptura d'obres dramàtiques. Compta amb una obra publicada *L'equivocació d'Elies LI* (1998), que va rebre el premi Teatre Principal del 1996, i altres d'inèdites, com *La memòria de l'aigua*, *Z i l'habitació 113* o *L'exprés de les onze i deu*, que es va estrenar al Teatre del Mar el 2003.

Amb Produccions del Mar ha treballat a les produccions de *Camarada K* i *Seqüències, 4 ficcions d'avui* i en la concepció i direcció del taller laboratori *L'actor en desequilibri*, Espai d'investigació del Teatre del Mar, *El sopar*, *La visita* i *El llegat invisible*.

Al Teatre Principal de Palma ha dirigit *Història(es)* i *Però com cony s'escriu Txèkhov?*

A França ha dirigit *L'Homme Invisible contre la Femme Elastique*, *Radio Amerique*, *Tout a une fin sauf...* i *Histoires avec balles et sans balles*.

Guanyador del Premi Teatre Principal de Texts Dramàtics amb *Residents* i *L'equivocació d'Elies LI*. i del Premio de Teatro Enrique Llovet de Màlaga amb el text de *L'exprés de les onze i deu*.

EL DIRECTOR

CARLES MOLINET

Va néixer a Palma de Mallorca el 1963. Va estudiar a l'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq de París (1994) i a l'École Internationale Philippe Gaulier. Ha fet diferents cursos d'especialització teatral, postgraduat en Gestió i Politiques Culturals a la Universitat de les Illes Balears, l'any 2006.

Ha impartit classes a l'Aula de Teatre de la UIB; ha impartit cursos de formació actoral de la Fundació Teatre del Mar, i també de gestió teatral al mòdul d'indústries culturals del Màster de gestió cultural de la Universitat de Barcelona, l'any 2007; al Postgrau de Gestió i polítiques cultural de la UIB. I ha estat codirector i professor del Postgrau en gestió escènica de l'Esadib i de la UIB, el curs 2008-2009.

Pel que fa a la seva feina com actor, ha participat, fins ara, en 24 espectacles amb Iguana Teatre, els darreres *El sopar* (2012, coproduïda amb Produccions del Mar), *Woyzeck*, (2013) i *Centaures* (2013). Amb el Teatre Lliure a *Cartes Llorenç Villalonga i Baltasar Porcel* (2011). Amb Produccions del Mar a *La visita* (2011).

Amb Produccions Teatre Principal de Palma a *Amadeus* (2013), *Sopar de Noces* (1995) i *Les alegres casades de Windsor* (1986). També va participar amb el Centre d'Experimentació Teatral a les obres *Cabaret Obligatori* i *Tot esperant*. Com a actor de cinema ha participat en una cinquena de pel·lícules, la darrera al 2011 *El perfecto desconocido*. O *El viatge vertical* per a TV3. També ha fet feina com actor en un seguit de sèries de televisió, com *El comisario* o *Los hombres de Paco*, a *Mossen Capellà* i ha estat protagonista durant 3 temporades de *Llàgrima de Sang*.

La seva experiència com a director, fins ara, s'ha centrat en espectacles de carrer i esdeveniments produïts per Iguana Teatre com, la *Nit de Foc*, *Myotragus*, *Atiàfoc*, *Illòtic* —al poblat talaiòtic de s'Illot de Sant Llorenç des Cardassar— el 2013.

Ha exercit com a productor de diferents obres amb Iguana Teatre i el Teatre de la Sargantana des de 1986 fins al 2006.

Director de l'Esadib del 2006 al 2010. És director de la Fundació Teatre del Mar des de la seva creació el 1993.

ELS ACTORS

SALVADOR OLIVA

Va néixer a Establiments (Mallorca) el 1974. S'ha format a Mallorca, Barcelona i Madrid. Amplià els seus estudis a l'École Philippe Gaulier (Londres) i amb Antonio Fava (Reggio Emilia). Ha participat en 20 espectacles teatrals professionals; *Història(es)*, *Radiografies*, *La Marató*, *Fi de partida*, *Molt soroll per res*, *In-consciència*, *El somni d'una nit d'estiu...* Ha treballat amb directors com Pitus Fernández, Gabor Tompa, J.C. Bellviure, Konrad Zschiedrich, Rafel Duran, Olivier Benoit, Pere Fullana, etc. També ha fet doblatge per a dibuixos animats per a la cadena autonòmica de les Illes Balears (IB3). Ha participat en sèries de televisió com *El cor de la ciutat* (TV3) i *Llàgrima de sang* (IB3). L'hem pogut veure en publicitat. En cinema amb *Four last songs*. I ha fet un total de 12 curtsmetratges. Fou el fundador i primer president de l'AAAPIB (Associació d'Actors i Actrius Professionals de les Illes Balears, 1998-2000).

També dramaturg, Salvador Oliva ha rebut diversos premis en l'àmbit nacional i ha posat la seva mà en totes les obres de La Impaciència.

Obres dramatitzades amb el Teatre de la Sargantana *La Història d'en Frank Stein*, *El viatge de n'Andreu Santandreu*, *La Faula*, *L'experiència Verne*; amb Ull de Bou Produccions *He vist Moby Dick*; amb La Impaciència *Vaig creure que el meu pare era Déu*, *Sa Pesta*, *Radiografies*, *Inconsciència*, *La marató*, *L'etern mecanoscrit*, *Ma perché Pirandello?*; amb l'Intitut d'Estudis Balearics *Irradiacions*; amb Remor Teatre *Una somera i un ase*.

RODO GENER

Va néixer a Menorca el 1973. Actor professional des de l'any 1990. Membre fundador de La Impaciència. Format de la mà del director Pitus Fernández. Amb ell ha actuat a diverses obres, com *L'òpera de tres rals*, *El somni d'una nit d'estiu*, *Nit de Reis*, *Patera*, *L'estranya parella* o *El solitari oest*. La seva formació autodidacta l'ha portat a fer cursos amb diversos professors com Carles Castillo, Lilo Baur, Andrés Corchero, Tom Bentley o Neil LaBute, entre d'altres. Ha participat en una vintena de muntatges teatrals de la mà de directors com Albert Mestres, Luca Bonadei, Konrad Zschiedrich, Rafel Duran o Pep Tosar.

Ha estat presentador del programa *Palma pam a pam* i ha participat en un seguit de sèries com *Llàgrima de sang* i *Laberint de passions*.

LUCA BONA DEI

Va néixer a Gènova (Itàlia) el 1961. Actor i director de teatre. Format a Itàlia, estudià art dramàtic a l'Escuela di recitazione La chiave (1982-1985).

A Balears ha treballat amb las companyies CUT, Iguana Teatre, Gom Teatre, Companyia Manacorina Independent, Rafel Oliver Produccions, La Invenció, Teatre Principal de Palma, Teatre Principal de Maó, TIC Teatre, Disperses Fonart, Sa Xarxa, Companyia de Dansa Mariantònia Oliver i La Impaciència.

Com a actor de televisió ha participat a la sèrie d'IB3 *Laberint de Passions*. I per a TV3 a *El cor de la ciutat* i *La Riera*. I per Canal 5 a la serie *Yo soy Bea*.

Ha dirigit una dotzena d'espectacles entre els quals destaquen *Radiografies*, espectacle guanyador del Projecte Alcover 2007 i del Premi Millor Espectacle de la Mostra de Teatre de Barcelona 2007, i *Inconsciència*, Premi Millor Espectacle de la Mostra de Teatre de Barcelona 2009. Ha gestionat el teatre Albatros a Itàlia durant quatre temporades i a Balears en els anys 2001 2002 ha col·laborat en la gestió i programació del Teatre de Vilafranca.

JORDI CUMELLAS

Diplomat en Interpretació per l'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq el 1995, ha cursat estudis regulars al Col·legi de Teatre de BCN (1989-1992) i cursos monogràfics amb Neil Laboute (direcció), Phillipe Gaulier, Tapa Sudana, Lilo Bahur, Eric de Bont, Boris Rotenstein, Jordi Mesalles i Esteban Labari (doma natural per a actors).

Fundador de Bântam Théâtre, La Partida Teatre i CousCousClown. Com actor de teatre treballa amb companyies com el Teatre Principal de Palma, Teatre del Mar, La Partida Teatre, Iguana Teatre, Eironeia, Produccions de Ferro, La impaciència, Remor Teatre, La Cubana, Toni Albà, Guix i Murga/Fila 7, Bantam Théâtre... Apareix en sèries de televisió com *Infidels*, *Llàgrima de sang*, *L'anell*, *Un golpe de suerte*, *Ventdelplà*, *Jet Lag*, *El cor de la ciutat*, *Happy House*.

En cine treballa com actor amb directors com David Blanco, Jaime Rosales, Ramón de España, Antonio Chavarrias. Dirigeix espectacles com *La marató* de La Impaciència teatre; *Alouette* de Le Carromato, *Na Keta* de Germans Memoli; *Els visitants*, *No et colis!*, *CircoMico* i *Consumo Cuidado* de CousCousClown; *Alice* de Bantam Théâtre; *La Gran Gala ABC*, de The Scalextris Experience (Premi Sebastià Guasch 2000), *Jaume I a la recerca de les paraules perdudes* de Remor Teatre o *El Circ del Poble*. Ha fet assessoraments a la direcció a *La Partida*, *Inconsciència* i *Tilt!*. També ha dirigit nombrosos actes i esdeveniments, entre d'altres la inauguració del centre Diagonal Mar de Barcelona o Let Spain dress you up, exposició multimèdia de tèxtils d'Espanya a Nova York. Participa en diferents curtmetratges i anuncis publicitaris com actor protagonista. Ha impartit diferents cursos com a docent. Actualment és director artístic de la Sonrisa Médica.

TRAJECTÒRIA DE LES COMPANYIES

IGUANA TEATRE és una companyia de teatre professional productora i distribuïdora d'espectacles que manté una línia de teatre de sala de repertori, de producció pròpia, per a adults —un teatre d'autor compromès, arriscat, innovador— i una línia de teatre infantil, amb el nom de Teatre de la Sargantana. Sense oblidar la línia de teatre d'espai no convencional, teatre-espectacle de carrer, la mítica *Nit de Foc* en actiu durant més de 16 anys.

Creada el 1985, el 2015 celebrarà el seu trentè aniversari. Avui ja compta amb 37 espectacles estrenats amb més 1.600 funcions.

En tots aquests anys, Iguana ha participat en nombroses fires, mostres i festivals de tot l'Estat i ha obtingut diversos premis i mencions, tant del públic com d'institucions públiques i associacions cíviques.

Constituïda en cooperativa de treball associat el 1988, i com a societat limitada a partir de l'any 2007, manté una estructura estable formada per 3 professionals: Jordi Banal, Pere Fullana i Carles Molinet.

Concertada amb el Ministeri de Cultura.

Iguana Teatre pertany a l'Associació Balear d'Empreses Productores de Teatre i Dansa, ILLESCENA.

LA IMPACIÈNCIA neix de la mà de Luca Bonadei, Rodo Gener i Salvador Oliva, tres actors de reconeguda experiència en el panorama teatral balear i amb unes mateixes inquietuds artístiques.

El 2004 estrena *Una nit vaig somiar que mon pare era Déu* (Paul Auster), que rep el Premi Millor Espectacle de l'any 2005 al Teatre del Mar (Mallorca). Dramatúrgia de Salvador Oliva.

El 2005 estrena *Sa pesta-Lectura Dramatitzada amb 9 capells* (Pere Capellà). Dramatúrgia de Salvador Oliva.

Amb aquestes dues darreres, La Impaciència amplia les seves fronteres cap a Catalunya amb una molt bona acollida i els anys 2005 i 2006 és la companyia convidada per clausurar el Festival d'Arts Escèniques InVicTro de la ciutat de Vic.

El 2006 estrena *Radiografies* (Albert Herranz), dramatúrgia de Salvador Oliva. Espectacle guanyador del Projecte Alcover 2007; Premi Millor Espectacle de la Mostra de Teatre de Barcelona 2007. Aquest espectacle també clausurarà el Festival InVictro de Vic el 2007.

El 2009 estrena *In-consciència*, espectacle escrit, dirigit i interpretat per Salvador Oliva i Luca Bonadei. També hi actua l'actriu Sylvia Sánchez. Premi Millor Espectacle de la Mostra de Barcelona 2009.

El 2010 La Impaciència estrena al Teatre Principal de Palma *La marató* de Salvador Oliva, guanyadora dels Projectes Escènics de l'Ajuntament de Palma 2009.

El 2012 estrena *L'etern mecanoscrit* de Manuel de Pedrolo i Salvador Oliva. Premi Bòtil de la Fira de Teatre Infantil i Juvenil de Vilafranca 2012.

El 2013 estrena *Ma perché Pirandello?* De Luigi Pirandello i Salvador Oliva.

RECUILL DE CRÍTQUES

Ara Balears
J. A. Mendiola
25/01/2014

Aquí fa olor de podrit

«Per començar, obra original de Joan Carles Bellviure, pràcticament una garantia, dirigida per Carles Molinet, un debut com a director amb xarxa de seguretat.

Abans de res, vull parlar dels noms propis que han fet possible *Z i l'habitació 113* per ordre cronològic. Per començar, obra original de Joan Carles Bellviure, pràcticament una garantia, dirigida per Carles Molinet, un debut com a director amb xarxa de seguretat. Per una banda, el text de *Jo i*, per l'altra, els tres impacients habituals: Salvador Oliva, Rodo Gener i Luca Bonadei, amb la incorporació de Jordi Cumellas, els darrers temps habitual pel Teatre del Mar. Val a dir que fins i tot amb la xarxa res no és fàcil i la feina s'ha de fer, i aquesta està ben feta, sobretot des del punt de vista de ritme, de continuïtats i, més encara, amb una comèdia, absurda, surrealista, intel·ligent i amb estructura de vodevil, per allò de les portes, no gaire més, que ha begut del més pur *slapstick*, dels germans Marx i fins i tot una mica de Jerry Lewis, bàsicament en el personatge que incorpora Salvador Oliva vestit de *botones* d'aquest hotel foll, des del director fins al client, passant per l'encarregat de les reparacions i sense oblidar la reina de Dinamarca en una aclucada d'ull que fa al *Hamlet* de Shakespeare, d'aquí el títol de la ressenya.

A Z i l'habitació 113 res no fa olor de podrit, al contrari, tot és fresc i amb un ritme que de principi a fi es manté a la mateixa velocitat, d'aquí la feina ben feta del director novell, encara que home experimentat en el món del teatre i que ha posat la seva experiència al servei d'aquesta *rara avis*. *Rara avis* perquè no és un gènere habitual ni a la companyia Iguana Teatre ni tampoc a La impaciència, fins i tot diria que no és freqüent per cap dels circuits actuals, almanco a tot el que es pot veure des de fa molts anys al territori espanyol. Per aquesta estranya i benvinguda circumstància, està clar que estam davant un espectacle original, imaginatiu i respectuós amb totes les referències no difícils de reconèixer de la qual fa gala, que no són poques. Per tant, hi hauríem d'afegir un altre adjectiu, eclèctic. Aquest cúmul de referències no la fan senzilla, tot al contrari. Aconseguir que els molts gags que la formen estiguin al mateix nivell i funcionin amb la mateixa eficàcia no és tasca fàcil, fins al punt que no cal oblidar que sense una interpretació tan rodona per part de tots i cadascun dels integrants del repartiment podria convertir-se en ridícula i caure en l'obvietat, però no, perquè tot funciona com un rellotge, manco les portes de l'armari, que varen estar a punt de convertir-se en protagonista convidat fora del guió. La intenció d'aquesta peça és la rialla desenfadada. Diu el programa de mà que "el somriure és la revolució i el riure és la llibertat", per tant no hi ha dubte que el públic ahir es va sentir una mica més lliure. El Teatre del Mar lluïa una molt bona entrada, pràcticament ple, perquè està clar que el boca-orella és la millor publicitat i la millor crítica. Avui i demà encara hi sou a temps.»

Farsa y licencia de la reina danesa

Diario de Mallorca
Francesc M. Rotger
19/01/2014

«Dos puertas. Un armario. Una cama. Personajes que entran y salen. Equivocaciones. Efectivamente: estamos ante algunos de los ingredientes habituales del vodevil, si bien en este caso habría que hablar, más bien, de una farsa. Con la inteligente y divertida escritura dramática de Joan Carles Bellviure y las influencias, apuntadas por los propios creadores, de los payasos, los bufones y los tebeos Bruguera.

Coproducida por dos de nuestros elencos punteros, Iguana y La Impaciència, y con el debut de Carles Molinet como director de una pieza de texto, *Z i l'habitació 113* constituye, en definitiva, una comedia desmadrada, enloquecida y teñida de absurdo que se ambienta en una Dinamarca utópica (el guiño al entorno de Hamlet no es una mera casualidad), bajo el mandato de una soberana autoritaria y reverenciada. Las sutilezas lingüísticas se combinan con el ritmo acelerado que requiere el género (o cóctel de géneros), derivando en una función que divierte hasta la carcajada. En cualquier espectáculo, pero en uno de estas características todavía en mayor medida, uno no va a ningún sitio si no cuenta con unos intérpretes sólidos, y este montaje dispone de un cuarteto excepcional que integran Luca Bonadei (lástima que su intervención como director de hotel no sea más larga), Jordi Cumellas, Rodo Gener y Salvador Oliva. Con los tiempos que corren, Z podría haber sido bastante más punzante en sus referencias políticas, pero tal y como está cumple su objetivo de hacernos pasar un buen rato a base de humor inteligente y efectivo. Que no es poca cosa.»

Divertimento

Última Hora
Emili Gené
Gener de 2014

«Ya lo dijo Fra Anselm Turmeda: algo huele a podrido en Dinamarca. La reina Ubú. Esperando a la reina, que, por supuesto, aparece al final. Un vodevil sin mujeres, un thriller sin policías. Pero con un camarero que se atreve a cantar aunque no sea calvo y un viajante que es primo de Josef K. Hora y media de risas dentro de un apartamento que no construyó Billy Wilder, pero fue premiado en la revista *Holocausto*, la misma que reconoció las prestaciones del camarote de los hermanos Marx y el hotel donde Sellers se montó el guateque. Un juego multitarea: visual, verbal, actoral. Pirotecnica in crescendo, obligada por tanto a la traca final. Quizás alguno de los muchos espectadores esperaba otra vuelta de tuerca a esta frenética historia que nos resulta vagamente familiar, una clave que tradujese este torbellino de accidentes y sinsentidos a una dimensión paródica que mostrase las cartas escondidas tras la puerta o bajo la cama.

Un juego entre realidad y ficción, una disfunción que investiga los pliegues de un discurso literario que es todo un género. El prestigio del equipo (autor, director, actores) y el currículum de La impaciencia apuntaban a un ejercicio virtuoso y sutil, que queda aparcado para someterse a las reglas de la comedia. ¿No dicen que es más difícil hacer reír que llorar? Pues lo consiguen. Desternillante. Personajes clavados y una trama sin desvíos. Un cóctel que tritura todos los elementos del absurdo para servir un producto gamberro que nunca pierde la exactitud del ritmo ni la eficacia del gag. Y el arte de la elipsis. Las vistas al puerto de Copenhague, casi tan impactantes como las sofisticaciones del cuarto de baño.»

Z i l'habitació 113

Fan cultura
Rafael Gallego
24 de gener 2014

«No representa Z... el tipus de teatre que personalment em fa tornar boig, però a com a comèdia vodevilesca, desembafant, no se li pot demanar més. Lleugera, *ma non troppo*, el muntatge —primera coproducció Iguana Teatre-La Impaciència— apel·la al caos, perfectament controlat, per ficar l'espectador en una espiral frenètica que gairebé no et deixa respirar. Quatre actors especialment dotats pel gest, recorren a l'*slapstic*, l'*astracanada*, el *clown* per contar una història que té elements de l'*screwball comedy* americana (Ruggles, Sturges, Hawks...), el Billy Wilder més irreverent i, per damunt de tot, l'absurd dels germans Marx; i a la vegada no és un text aliè al surrealisme de Daniil Kharms, que el mateix autor —Joan Carles Bellviure— ens va descobrir amb *Camarada K*, o el humor de Hrabal.

Mentre esperen la visita de la Reina de Dinamarca per fer-li un regal misteriós, els peculiars personatges entren i surten d'escena aprofitant al màxim l'escenografia (tot passa a l'habitació de l'hotel que dóna nom a l'espectacle), coreografiant els moviments a la perfecció, sense deixar ni un segon de respir a un espectador. Cadascun d'ells sembla tenir el recorregut precís, la presència idònia, i tots semblen haver nascut per interpretar el seu rol, la qual cosa diu molt del treball actoral dels "impacients", ben dirigits aquesta vegada per Carles Molinet.

Seria complicat triar els moments àlgids entre la successió de gags que conté la proposta —que arriba a ser delirant— però quan Salvador Oliva canta l'himne nacional davant la reina és impossible contenir una rialla sonora i no agrair haver-se apropiat al Teatre del Mar.»